

พระราชบัญญัติ

โรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเยนทรโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ ๗ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พ.ศ. ๒๕๗๔ เพื่อสะดวกแก่การจัดการป้องกันโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พ.ศ. ๒๕๗๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ได้อำนาจในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะ พ.ศ. ๒๔๗๔

“มาตรา ๑๐ ทวิ นอกจากกรณีที่มีโรคระบาดปศุสัตว์ และสัตว์พาหนะเกิดขึ้นแล้วก็ดี หรือซึ่งสงสัยว่าจะมีโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะเกิดขึ้นก็ดี หรือในกรณีปกติก็ดี เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดโรคระบาดปศุสัตว์และสัตว์พาหนะขึ้นในท้องที่ใด ก็มีอำนาจที่จะกำหนดขอบเขตต์ เพื่อจัดการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควรเป็นท้องที่ ๆ ไป ในกรณีเช่นว่านี้ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับได้โดยอนุโลม”

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ.อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี